

τοῦ δούλου σου.

Ἐάν μή μου κατακυριεύσωσι, ὅτε ἀμωμοσ
ἔσομαι, κὶ καθαγιασθήσμαι ἀπὸ ἀμάρτι μεδάλῃς.

Καὶ ἔσονται εἰς διδασκίαν τὰ λόγια τῆς σο-
μαρῆς μου, κὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου ἐνώπι-
όν σου δὴραπικυρῆς.

Κύριε βοηθέ μου, κὶ λυβωτάς μου.

Ψ Εἰς τὸ τέλος. ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ. **Ψ** 118.

Ε Πακούσθαι σου κωρῖος ἐν ἡμέρας θλίψε-
ως, ὑποκλιθῆναι σου τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ
Ἰακώβ.

Ἐξ ἁσείλησιν σοι βοήθησαν ἐξ ἁγίου, κὶ ἐκ σι-
ῶν ἀνελήβοντο σου.

Μνηθεῖν πάσης θυσιάσ σου, κὶ τὸ ὄλοκαύτω-
μαί σου πᾶνάτι.

Δώη σοι κωρῖος κατὰ τῆς καρδίας σου, κὶ πᾶσ
τῶ βουλώ σου πληρῶσαι.

Ἀγαθὰ ἐπέθετα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου, κὶ ἐν
ὀνόματι κυρίου θεοῦ ἡμῶν μεγαλωθήσεται.

Πληρῶσαι κωρῖος πάντα τὰ αἰτήματά σου,
νῦν ἔγνω ὅτι ἔσθε κωρῖος τῆς χριστῶν αὐτοῦ.

Ἐπακούσε ἡ αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἀγίου αὐτοῦ,